

K. g. 25
2we

SANCTISSIMO AC BEATISSIMO PATRI

ET D. N. CLEMENTI VIII.
PONTIFICI MAXIMO

CAESAR BARONIVS CONGREGATIONIS
Oratorij presbyter sempiternam felicitatem.

DIVINO plane nutu factum esse videtur, Beatissime Pater, vt qui tempore Sixti Quinti sanctæ memoriæ Pontificis Maximi Annales nostri in lucem prodire cœperunt, eorundem tomus quartus, quarto tibi eiusdem in sede Pontificia successorii iure debitus persoluatur; & quidem auspicijs felicissimis, afferens secum sua tractatione quatuor illos Orientalis Ecclesiæ vertices, sanctissimos Episcopos atque Doctores, Magnum Athanasium, Basilium itidem Magnum, Gregorium Theologum summum, & Ioannem eloquentia maximum cognomento Chrysostrum; cumq. ijs adducens quatuor Occidentalis Ecclesiæ culmina, fidei columnas, luminaria magna, Orbis miracula, Hilarium,

Hieronimum, Ambrosium, & Augustinum; tan-
torum Patrum corona cingens thronum tuum,
ipsis quoque Angelis venerandum. Præclaris igitur
hiscæ comitibus animosior offert sese sacro conspe-
ctui tuo quartus hic mihi genitus partus, tibi vero
Genes. 27. primogenitus, expetens vti primogenitus a te bene-
Genes. 49. dici, necnon quarto loco nato filio impertitam a Ia-
cob benedictionem accipere: sed, nimirum vtilius,
tua Sanctitas ad declinandam inuidiam, duas hæc
benedictiones vna illa compensabit, qua cælestia
eademq. perennia tribuuntur: Hanc vt consequi
merear, oro cupioque iisdem apud te existant tan-
ti proceres intercessores: quos ista tua erga me be-
neficentia tibi concilians, alijsque demerens offi-
cijs, magna ab eis exigere poteris beneficia, ha-
biturus eos tibi iugiter assistentes in rebus difficil-
limis consultores, consolatores in aduersis, in ad-
uersarios propugnatores, & adiutores in pastorali
onere sustinendo; tantoque vallatus agmine bea-
torum, omnia bene cœpta felicioribus successi-
bus profsequaris, vt Ecclesiæ gaudium impleatur:
Quæ quidem post innumerabiles clades, postq.
tot Romanorum Pontificum breui temporis spatio
funera, ad electionem tuam diuinitus inspiratam re-
spirans tandem, lugubria vestimenta deposuit, ac-
Isai. 61. cipiens a Domino, secundum diuinum oraculum,
oleum gaudij pro luctu, pro cinere coronam, &
pro spiritu mæroris pallium laudis; ad spem quoque
maiores erecta, vt in te quod sequitur impleatur;

nimirum, deferta a sæculo ædifices, ruinas antiquas erigas, & dissipatas ciuitates instaures, ipsas nempe Ecclesias ad fidem restituas iam ab impietate prostratas. Maiore vero perfunditur gaudio, cum tantæ erigendæ molis iacta iam videat fundamenta, & optata diu surgere mœnia a terra, erigiq. super bases suas ingentes columnas, dum ad summos honores optimos quosque prouehis. Accedit ad lætitiæ cumulum, quòd aspiciat diu extorrem restitui Ecclesiasticam disciplinã, vigilare morum censuram, reuiuiscere sui obseruantia leges, sacrosq. canones pristino nitore florescere, cohiberi improborũ audaciam, postliminio reuocari exulem probitatem, sacrarumq. rerum scientiam excoli vehementius.

Ingens plane se hic aperiret curriculum orationi meæ, si vellem eam per amplissimum campum virtutum tuarum laxatis quasi habenis immittere: sed illas vt contraham, facit perpetua atque admirabilis modestia tua, qua soles laudes existimare iacula, & hostes credere laudatores. Sed quando hoc mihi nulla ratione conceditur; reliquum est, vt (secundum illud Apostoli: Siue excedimus, Deo: siue sobrij sumus, vobis) quoniam cogitur oratio per tuas laudes transilire ieiuna; eandem concitatam semel, sinam effuso cursu prorumpere in laudes Dei, & vberes gratiarum actiones, in quibus nullam timere possit inuidiam, nec suspensionem adulationis incurrere, cum & impellatur religione, atque vrgeatur ex debito. Etenim quis impie & in-

grate nimis tot tantaq. Dei dona tibi pro salute omnium attributa duxerit esse obuoluenda silentio & iniqua obliuionis veluti nube obscuranda, ac non potius pro illis Deo optimo maximo omnium bonorum auctori immortales immensasq. gratias & agendas & habendas esse censuerit? cum vel
Deut. 39. ab ipsis incunabulis sua prouidentia (vt vna Prophetæ sententia cuncta complectar) te circumdlexerit & docuerit, & custodierit vt pupillam oculi sui: parentem illum in primis tribuens, maximum nostri sæculi decus; qui cum sapientia polleret ac rerum scientia, duabus hisce alis te sicut aquila prouocans ad volandum pullum suum, docuit suo ductu ima despiciere, ac sublimia petere quàm celerimo volatu: Sed cito nimis, altius se efferens, & se in cælestibus abdēs, ab oculis subductus est tuis: verum reliquit tibi, quem sequereris ducem præuium, morum magistrum, virtutum viuum exemplar, Ioannem clarissimæ memoriæ germanum fratrem tuū, magnum illum S. R. E. Cardinalē quauis laude maiorem: qui prouidum agens aurigam creditæ sibi quadrigæ, quatuor fratres summa concordia moderatus, dignos Apostolicæ Sedis dignis obsequijs mancipauit: te vero præcipue propensiore cura atque solertiore industria, veluti præscius futurorum, ad perfectiorem imaginem probitatis excoluit, ad hoc a Deo tam diu cæli ciuis agere permisus in terris, donec susceptum opus absolueret: Qui ex hac vita recedens, amplissimi te patrimonij

nij reliquit heredem, sapientiæ scilicet ipsius fidei a Deo commissæ, in te postea plene atque integre transferendæ; quæ indiuidua tibi semper socia iungeretur & comes, confessura tecum in eminentioribus Ecclesiæ tribunalibus, progressura pariter ad remotiores prouincias in Romanæ Ecclesiæ honestissimis functionibus, conciliatura tibi Reges & Principes, ac cuncta denique dextere confectura: qua item duce tandem tu, quasi alter David, fratrum tuorum natu minimus, Maximus Pontifex exorirere: vt merito gratias Deo referens, illud ipse eiusdem Davidis v surpare possis: Tenuisti Psal. 72. manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

Cum igitur pro his donis a Deo tibi cõmuni hominum bono concessis diuinæ bonitati ab omnibus sint gratiæ agenda: mihi certe id potissimum incumbit ex munere, quòd in te Clemente Deus optimus maximus summum illum Clementem Petri Apostoli successorem mihi præstitit rediuuium, cum eundem quem refers nomine, præteferas exemplo, insistentq. tanti præcessoris vestigijs, sicut ille ad scribendas res gestas Notarios septem delegit, ita tua sanctitas æque sciens tantam haud negligendam esse prouinciam (quam S. Augustinus Aug. de vera relig. c. 7. expendens, magna fiducia dixit, Christianæ religionis sectandæ esse caput historiam) ad proseguendos cœptos Annales Pontificia munificentia opus vrgere non cessas. Quo quidem nomine ma-

ximas Deo Patri luminum gratias agere debeo,
qui ad lucubrationum mearum lucem, tantam lu-
cernam latentem sub modio super candelabrum
constituit, illudq. meis chartis perobscuris admo-
uit, quo tanto fulgore illustratae splenderent:
Ad cuius lumen elucubraturum quartum hunc eo-
rumdem Annalium tomum tibi ipsi, vt Christi
Vicario, tuis aduolutus pedibus, libens do, dono,
dicoq. Tu vero, Summe Sacerdos (quod sacri
Leuit. 23. muneris est) oblatum manipulum ad Deum ele-
ua, vt consecretur, vt sic in eo reliqua messis bene-
dicatur. Vale Beatissime Pater, teq. in omni-
bus vijs tuis Dominus feliciter antecedit.

